

Передплата

«РУСЛАНА» вилісати:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 пер.
у п.ч року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
а: місяць . . . 170 пер.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подорожче число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і думи ми видені: а не возьмем милої і віри не возьмем,
бо руске ми серце і віра руска» — З Руслянових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дні
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополуночі.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хору-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше
напередче застережене.—
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта.— Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланим» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки

Вигляди християнсько-соціального стороництва.

(X) Старий, зжидовілий лібералізм німецький, що від почину конституційної доби надавав напрям внутрішній політиці в Австрії, почав занепадати в останнім десятиліттю минувшого віку, коли у Відні під проводом д-ра Люеґера утворилося стороництво християнсько-соціальне. Спершу мало оно боввий напрям, а коли в 1891 р. християнські соціали ввійшли громадно до державної ради, творили там остру опозицію проти зжидовілого німецького лібералізму. Перегодом вспіли они не лише заволодіти мійскою радою Відня і соймом долішньо-австрійским, але після введеня пятої куриї ввійшли значно скріплені до державної ради, розвели християнсько-соціальну роботу також по инших західно-австрійских краях а таким способом стали надавати напрям внутрішній політиці австрійській. Се стороництво має близькі зносини з наслідником престола і двірскими кругами, а загальне право виборче, котре тепер входить в жите в Австрії, було головною точкою его програми. Нема отже найменшого сумніву, що оно в новій раді буде передувати всім німецьким сторони-

ництвам і буде мати могутний вплив на течію справ парламентарних.

Тимто вже задалегідь годить ся нам звернути бачність на се стороництво і его виборчі вигляди. В останних днях січня с. р. відбули християнські соціали останне засіданє перед розвязанєм державної ради, а радник двору др. Гессман, котрий тепер задля тяжкої недуги д-ра Люеґера виступає яко провідник сего стороництва, висловив надії, що при нових виборах вийдуть християнські соціали значно скріплені і будуть головною підвалиною сеї великої будівлі, яку они думають здвигнути в найближшій будучині.

Сі слова викликали великий переполох в зжидовілим таборі віденьских лібералів, а головний їх дневник N. fr. Presse здвонить вже у великий дзвін, що в Австрії наступає «клерикальна гроза», позаяк християнські соціали захопили у Відні провід клерикального стороництва в Австрії, а пособлювані могутним впливом Церкви і двірских кругів возьмуть керму парламентарних справ в державній раді в свої руки.

N. fr. Presse побоює ся, що християнські соціали, зібравши тепер овочі

виборчої реформи, поведуть Австрию в таким напрямі, що се буде мати вельми далекосяглі послідовности для політичного і культурного розвитку держави, для складу міністерства і для всеї внутрішньої і заграничної політики австрійської. Християнські соціали уміли перевести вельми добру організацію на християнських і демократичних підвалинах а до того є они головним стороництвом німецьким, котре не зиркає поза чорно-жовті стовпи граничні, а стоїть на австрійській основі. Тимто й зовсім природно, що й пранительство сегодня глядить головною підпори в християнсько-соціальному стороництві і що й двірські круги мають певні зносини з сим стороництвом.

Нема сумніву, що дотеперішнє католицке стороництво народне (Katholische Volkspartei) або т. з. центр давної ради державної, о скілько ще остоїть ся при нових виборах, вйде в тісні взаємини з християнськими соціалами, котрі також з Славянським Союзом (зложеним з словінських і хорватских послів та з Чехів належних до католицко народного стороництва) стояли все в тісній звязи. Буде се неперечно кріпке забороло проти новітних струй, котрі раді би за прикладом Франції також і в Габсбурській монархії завести подібний лад. А нема су-

Готгард Курлянд.

Лена Раймерс.

(Перевів М. Боднар).

(Дальше).

Як кожного дня, почули ся є тихі кроки, що зближали ся до дверей. Опісля властиве їй пуканє. А опісля ввійшла: Добрий день, Вольфе; добрий день, пане Зеберг! — Станула на середині покою, призна, сьвітла, сьвіжа, — як завсігди!

Раймерс запанував над собою. — Хвилинку, люба Лено, — сказав. — Лише замкну сю полицю. Пане Зеберг, будьте такі добрі й покінчіть се писанє, заким підете.

— Добре, пане Раймерс.

— Так! Готов! — сказав Раймерс. Пішли.

— Проклята худоба! — вистогнав Зеберг, коли замкнули ся за ними двері. Ударив ся долонею по чолі. — Мати таку макитру і виговорити се, що йому прийшло під очі, як яка стара баба! — кляв в серцю. — Як лучить ся тепер яке нещастє — перебігло йому в голові, — ну, Антоне Зебергу, — се піде на твоє конто! Тоді будеш мати ся.

— Ні, ні, чомуж якраз нещастє? —

успоював себе. — Але чи можна вірити тій поголощі? Як би таку жєнщину не любити!... — думав. — Ах, чекай... — свистав під носом, — може се пімста, обидженого любаса, що облизня піймав! Хто знає...

Опісля докінчив лист до Лондону, як се прирік Раймерсови.

* * *

Раймерс і його жінка перейшли вже половину дороги, були на улиці, що зі всіх була найтихша. Чули лише свої кроки.

— Ту нема нікого, крім нас, неправдаж? — спитав Раймерс.

— Ні, — відповіла його жінка — ми самі.

— Самі, — повторив. Станув, вирвав руку зпід єї рамени й шукав в нагрудній кишени. Очікуючи стояла побіч него.

— Ту, — сказав, шукаючи дрожащими руками. — Ту, — сказав ще раз, — я дістав лист... недавно. — Держав тепер лист в руці. — Читай! сказав. — Бери! — Се був шепіт. Наставив їй лист; взяла його здивована, нічо не розуміючи.

— Я не міг так довго чекати, заки

дійдемо доми — сказав. — Не міг. — Скорчив руку в кишени, а другою держав ся кратів городу, перед яким стояли. Она читала.

Се була хвиля повна муки; він слухав, начеб зависіло його жите від найближших слів. Не чув нічого, лише шелест паперу в єї руках.

Його тривога зростала, майже давила його за горло. Як тая понад усьо улюблена жєнщина...! Ні, се немислиме!

Тепер вже скінчила читати.

— Підла брєхня! — сказала, закричала з гнівом, цілком ясно й остро сказала се. Без дрожаня, цілком спокійно.

Се не говорить так гнів й обуренє, так говорить гордість і погорда. Так не говорить сей, кого очернено, так говорить сей, кого не може досягнути клевета.

Легко зітхнув, наге спав з него тягар. — Я знав се; о мій Боже, я знав се, се не могло інакше бути! Брєхня! Підла брєхня! Слава тобі, Боже! — Як радість звучало се, як веселість, як оклик.

Потім прийшов до себе по сильнім зворушеню. Взяв її за рамя, положив на єї рамя свою руку, тяжше, як звичайно, як ішли разом. — Тепер ходім, сказав тихо.

мніву, що в новій раді державній відуть також на дневний порядок справи, котрі живо будуть доторкувати ся інтересів Церкви. Коли зважимо, що й в рускій суспільности починає проявляти ся щораз більше сей напрям ворожий християнській науці і Церкві, то зрозуміємо досягність могутного становища, яке займе тепер християнсько-соціальне стороництво, котре і своїми зносинами з правительством і з двірськими кругами буде мати рішачий вплив на австрійку політику. Важною отже справою буде, щоби заступники руского народу гляділи звязи з тими, з підмогою котрих можуть для свого народу досягнути важні придбання, а не йшли за приманливими окликами мнимого поступу з живлами, котрі змагають до розкладу і розстрою.

З радикальної праси.

Маленький тижневник «Воля», що в українським органом соціал-демократичної партії, видаваний спілкою Ганкевич-Вітик, заговорив і собіж про університетські події. Характеристичним є при тім, що «Воля» виступає так против анархізму Лозинського, як і против тероризму Будзиновського, а заразом і старає ся зменшити досягність борби за український університет, бож звісно, се не лежить в програмі соціал-демократії і не доторкає безпосередно робітничких мас.

Справа українського університету — заявляє «Воля» — се справа політична.

І тому і остатні події на львівським університеті мусимо оглянути з сего боку, як момент політичної боротьби.

Методи боротьби, средства мусять відповідати цілі, до якої веде політична боротьба.

Між средствами а цілію мусить бу-

Не понимала сего. Як могла здорового, розумного чоловіка вивести з рівноваги така підла брехня якогось клеветника. Чи не має кождий чоловік неприятели з злісними душами, для яких брехня й очернение в радістю?!

Скоро впало їй на гадку: недавно Гайбург був на стілько безстидний говорити їй про любов. А вона йому дала енергічну відправу; він побілів, як папір зі злости. Так, може се він. Більше вже тим не непокоїла ся. Що обходить їх якийсь там чужий чоловік?

— Диви, — сказав тепер Раймерс — я як уратований; як виведений знад пропасти. Було так страшно... така мука... Чула, як він цілий здригнув.

— Що було таке страшне?... яка мука? — спитала нерозуміючи.

— Заки я почув з твоїх власних уст...

— Що? — спитала.

За одним рухом станула.

Що се була брехня, гидка, підла...

— Ах! — крикнула придавленим голосом в очевиднім страху. Випустила його руку, хватила за залізну штабу при своїм боці. Тяжко оперла ся на камінім стовпі огородових дверей.

(Дальше буде).

ти гармонія. І на згідність тому мусить класти велику вагу політик, що відчуває, розуміє і бере на себе відвічальність за свої діла на свою боротьбу.

На недавнім вічу, яке в «Народнім Домі» скликав посол Романчук, виступив д. Михайло Лозинський і сказав, що політика руских послів є кепска, що нам треба «тут у себе зробити такий вулькан як в Росії»... (Величезні оплески!) Але — скажемо рівночасно ми — величезна містифікація!

Д. Лозинський на вічу тім не сказав виразно (— виразнійше трохи сказав се в справозданю в «Ділі» —), що він не хоче «ані парламенту, ані послів, ані загального і рівного голосованя, ані ніякої акції за загальним і рівним правом виборчим; він вдоволив ся повисше наведеною фразою. Решту промовчав, аби не діткнути смиренського комісаря Урбановича, присутного з рамени правительства на вічу. „Вулкан“ не злякався, а Урбановича — не хотів зачинити!

І не вважаючи на оплески, як ми привитано сю гарну фразу, ніхто з присутних на вічу, колиби прийшло до акції політичної, конкретної, не пішов би за д. Лозинським. Ніхто не думав про се, аби зрікати ся боротьби за рівним правом виборчим, аби зрікати ся виборчої акції. І ніхто не думав про се, аби у нас уживати закордонних методів боротьби, в цілій їх повни.

І зовсім слушно. Ціль боротьби політичної за кордоном є инша чим ціль нашої сучасної боротьби політичної. Она більша і тому вимагає більшого напруження революційного, вимагає острійших методів політичних. Там іде о політичну волю, о звалене самодержавія, у нас іде о розширене політичних прав, о звалене виборчих привілеїв. І тому пролетарят нашого краю і нашої держави, хоч розвинув таку величаву акцію, не наслідувач що до форм боротьби своїх товаришів зза кордону. І зовсім слушно. Ціль безпосередна боротьби, уклад політичних і суспільних сил, — все те рішає про средства боротьби.

Погляньмож на справу університетську і спитаймо: чи справа української мови при іматрикуляції, справа утвореня кількох катедр, або й цілого ряду катедр, — вимагає справді таких «вульканічних» средств боротьби, яких у нас, в нашім краю і в нашій державі, не уживав ніхто в боротьбі за права мільонових мас народних?! Ніхто у нас не кидав бомб ані в віденським парламенті, ані в краєвім соймі; не ставлено барикад, не висаджувано в воздух ані арсеналів воєнних, ані палат, де містять ся державні власти. Думаємо, що кождий зуміє оцінити, чи справді університетська справа вимагає тих «вульканів», якими найвний Будзиновський страшить панів зі «Slow-a-polsk-oro». Панове ті страшать свою публіку дитинячими фантазіями, раді, що мають на показ живого «Гайдамаку», що обіцяє і бомби і трупи і розсажені будинки і такі инші страхиття.

Справа політичної боротьби мусить відповідати вї цілі. І так як є цілий ряд домагань, постулятив, точок програмових, що становлять ціль боротьби політичної,

так є і ціла скаля средств політичних, більше або менше острих способів політичної боротьби.

Український університет — се важна справа культурного розвитку народу українського. Та се не є альфа і омега політичного життя України, се не є найважнійше, перше питанє в житю України. Просвіта народа, школи народні, світскість науки шкільної — сеж також великі квестії в нашім житю. І чиж ті питаня, з якими вжешь безпосередно доля мільонових мас народних, не варті «бомб», «трупів», «розвалених будинків»?!

Боротьба виборча — се також важна квестія. В порівнаню з українським університетом се тим важнійша квестія, що вона обнимає тамту в цілости. Коли репрезентация українського народу буде сильна числом, політичною рішучістю і демократизмом, то се буде кольосальний здобуток для справи університетської. Се буде сто разів більше, чим сто «вульканів» Будзиновського і сто «кваліфікованих професорських сил університетських панів з «Руслана».

Тут вже переборщив соціалістичний орган, бо коли вже ставить виборчу акцію і взагалі цілу політичну борбу українського народу в Австрії на першім пляні перед університетскою справою, то щож тоді шкодить єму заохочуванє «Руслана» кількох чи кільканайцятьох одиниць, не здатних до агітації ані до політики, а посвячаючих ся науці, щоби они здобували університетські катедри науковою працею? Відай і редактори «Волі» знають, що вправді політика може зашкодити науці, але наука політиці ніколи! Однак ми се розуміємо зовсім добре, що виклипли споріднених собі духово радикальних пропагаторів, редакторам «Волі» стидно було не виступити і против «Руслана», коби тільки не потерпіла була на тім фактична правда і логіка самих авторів...

Політичні вісти.

Справа угорського міністра справедливости вже полагоджена. В суботу президент угорського міністерства др. Векерле був на окремі авдиєнції у цісаря на який монарх прийняв димісію Польонія, а єго наслідником іменував секретаря стану Гінтера. Будапештєнські дневники доносять, що цісар висказав вдоволенє з поведєня кабінету підчас цілої афери Польонія, а тимсамим є безвідставні всякі вісти про мнимо близький упадок кабінету.

Вибори до російської думи вже розпочали ся. Одержувані зі всіх сторін вісти про побіду партий лівіци є пригноблючючими для бюрократії, хотяй не прийшли несподівано. Такого висліду виборів очікувано в виспих сферах, мимо всяких обіжників, маніфестів і натиску на духовенство в намірі утвореня правительствєнної партії «істинно русских людей». Заповідають, що в разі гострої опозиції думи, вї знов розвжуть, а третю скличуть вже не так скоро. «Реч» доносять, що між иншими вибрано поновно засудженого за уділ в кронштатським

повстанню Онипка, завязтого Анікіна, вкінці засланого до архагельської губернії мужика Щібраєва.

Міжнародний соціалізм поніс великий погром при виборах в трьох найбільших центрах світа: при муніципальних виборах в Лондоні, при державних виборах в Новім Йорку і при виборах до німецького парламенту. Сего погрому не закриють жадні фрази і наклики, бо не тільки, що пр. в Німеччині до 23 страчених мандатів при першій виборі, прилучило ся до тепер вже 3 нові страсти для соціалістів, але і число голосуючих соціалістів зменшило ся непомірно. І так в Саксонії, мимо природного зросту загального числа виборців, убуло соціалістам 39.000 голосів, коли число голосів інших партій зросло рівночасно о 129.705.

Антагонізм межи Японією а Союзними Державами північної Америки дійшов вже до сеї стадії, що новоїоркські днівники в гострих статях обговорюють евентуальности війни з Японією. Мимо запевнень секретаря стану для війни, що всі ті обави є безпідставні, часописи покликають ся на примір Росії, яка до останньої хвилі не вірила в можливість війни і виводять, що одиноким средством оминати війну з Японією було би цофнути зарядження, виключаючі діги жовтої раси від спільної науки з білими. Daily News довідує ся з поважного жерела в Вашингтоні, що остання нота японського амбасадора є немов ультіматум і називає поведене супротив Японії в Каліфорнії національним афронтом.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. В середу: руско-кат.: Ксенії; римо-кат.: Дороти. — В четвер: руско-кат.: Григорія Бгсл.; римо-кат.: Ромуальда.

— Вечерок в жалобі. Заповіджений на субботу Товариством „Руска Захоронка“ вечерок з танцями перемінив ся на небувалу і трогуючу маніфестацію симпатії і співчуття для арештованих академиків. Коло 9. години вечером почали сходити ся гості, а витали їх комітетові панове і пані, прибрані в чорні кравати і чорні сукні. Також і прибуваючі гості були одягнені майже виключно на чорно. Робило се потрясаюче вражінє, особливо на ті нечасленні особи, які не причуваючи нічого, вибрали ся на забаву в ясных, повітряних та декольтованих строях. Між заскоченими сею несподіванкою було також кілька офіцирів, які доперва засягнувши інформацій, довідали ся, що з причини масового увязнення руско-українських академиків танці не відбудуть ся, а товариство зібрало ся тільки задля патріотичної маніфестації. Коли на великій салі „Народного Дому“ зібрало ся своро цар, які променадували в поважнім настрою, виступив в імени комітету др. Загайкєвич і пояснивши причину здержаня гучної забави, присвятив горяче слово признаня і любови славіній українській молодіжи, страдаючій у вязничих мурах за ідею утвореня українського університету. Присутні гості нагородили гучними оплесками промову і заїнтонували народні гимни „Ще не вмерла“ і „Не пора“, після чого стали розходити ся. Зложений при касі вступ має бути в цілости обернений на поправленє харчу для арештованих академиків. Велика

часть гостей удала ся греміяльно до „Народної гостиниці“, а там заїнциовано також складку, яка принесла знатнійшу квоту на повиспу ціль. Учасники сего вечера заховають милу згадку сеї рідкої, а такої сердечної і розумної події, перенятої наскрізь патріотичним духом нашої свідомої громади.

— Масові арештованя руских академиків. З Відня доносить коресп. бюро, що бувший секретар руского клубу Николай Василько був вчера довше як годину у міністра судівництва д-ра Кляйна. П. Василько на поручене визначних Русинів зі Львова запротестував проти поведеня галицких судових властей і просив о сейчасове випущенє з арешту руских академиків. Міністер заявив, що палата радних львівського суду краєвого затвердила арешт, тому він по законі не може зарядити увільнення арештованих, постарася однак, аби вступне слідство укінчено як найскорше. — Дотепер по переслуханю випущено двох арештованих правників: Білинського і Паламаря, які виказали своє повне алібі. В арешті має сидіти ще 77, яких імена ту наводимо:

Правники: Стефан Дольницький, Тарас Коритовский, Василь Скрипчук, Ярослав Бучинський, Петро Зволинський, Омелян Палів, Юліян Лещій, Володимир Левицкий, Питляр, Михайло Солодуха, Юліян Колдуняк, Олекса Левицкий, Олекса Черкавский, Богдан Левицкий, Сидор Береза, Микола Галуцинський, Михайло Бодвар, Микола Стєслєвич, Остап Будзиновский, Роман Комиринський, Іван Цяпка, Микола Чубатий, Іван Крат (з України), Лев Ціхощкий і Ярослав Левицкий;

студенти філософії: Іван Тиховский, Василь Грєх, Василь Гладкий, Евген Глушкевич, Омелян Рєвюк, Іван Флюнт, Евген Форостина, Дмитро Ліськевич, Мирослав Січинський, Лев Смулка, Яків Ковальский, Василь Цмаїло Кульчицкий, Степан Підручний, Мануляк, Фільд, Іван Гонтарский, Юліян Онофер, Петро Карманський, Теодор Ставницький, Богдан Вахнянин, Тадей Залєський, Шурак, Петро Блюй, Маріян Шайдицкий, Іван Крипякєвич, Петро Бєкєсєвич, Петро Секунда, Володимир Сологуб, Гриць Кичун, Федор Гоца, Осип Ліськевич, Евген Бумак, Микола Бажалук, Василь Ляхович, Семань Ткачук, Федор Калитовский, Рахиньский (з України) і Ярослав Бабій;

медики: Богдан Чабак, Стефан Гасюк і Яким Крисоватий.

богослови-екстерністи: Остап Кравець і Орун Захар;

студент ветеринарії: Тимко Пронишин; техніки: Евген Нагірний, Вячеслав Василевский, Остап Левицкий, Осип Васюта, Володимир Секунда і Володимир Чумак;

з поза академічних кругів: Ярослав Веселовский і Володимир Кушнір.

— Перед виборами до парламенту. З Гусятинщини доносять: Дня 31. січня відбули ся в Количинцях довірочні збори ширшої організації сільських — переважно селян. Заступлених 40 сіл суд. повітів Гусятин-Количинці. Сьвященники зявили ся майже всі. Зборам проводив о. Сев. Матковський, парох з Босир. Заступник організатора пов. п. Евстахий Голубович зложив основний звіт із діяльности організації за минушний рік, а по двогоднім рефераті політичним Н. Січинського, котрий пояснив новий закон виборчий і організацію комітетів виборчих, та по промовах п. Михайла Петрицького, ред. „Гайдамаків“ і о. Сев. Матковського здори ухвалили цілий ряд резолюцій дотично переведеня акції виборчої. Горячу дискусію викликала справа ставленя кандидатур, вкінці ухвалено майже односторонно внесєня М. Січинського, щобі порішенє кандидатур передати зборови усіх комітетів виборчих по засягненю опінії кожного села. В склад нової організації повіт увійшли: Бобяк Іван, Бохонко Гринь, Вальчишин Юсько, о. Вигнанський Йосиф, Голубович Евстахий, Дженджеря Кирило, Мотика Василь, Січинський Метислав, Хомишин Томко, Шмата Іван.

Делегати з Белзчини, яка належить до виборчого округу Жовква-Рава-Яворів-Крковець-Янів-Немирів-Угнів-Белз, на зборах дня

дня 2. січня зявили ся за кандидатурами п. Володимира Гвоздовича, судії з Белза і д-ра Мих. Короля з Жовкви.

О. Ол. Пристай, парох в Журові, просить організаторів і загалом всіх свідомих Русинів міського виборчого округу: Бібрка-Жидачів-Розділ-Бурштин-Болшівці, так з тих міст і місточок як також з сільських громад до того міського округу прилучених (Руда, Гутиско, Старе Село, Ганачів, Ганачікка, Вовчків, Хоростків, Осєрце, Кінчаки старі, Маріямпіль, Людвиківка, Вишнів, Журів, Слобода конк. і Загіре конк.), щобі зволили подати єму як найскорше свої адреси в ціли порозуміня в справі тактики при виборах до держаної ради.

— Ріжні вісти. Цсар уділив зі своїх приватних фондів 1000 К запомози для погорільців в Вишнівчяку, підгаєцкого повіта.

На будову руского театру у Львові зложено в грудни м. р. 1.355.08 К. По конець мин. року зложено загалом на ту ціль 190.101.69 К.

— Наука пожарництва. Часописи доносять, що Союз добровільних пожарних сторожий відносив ся до краєвої ради шкільної з предлогою завести по середних школах науку пожарної оборони. Рада шк. відповіла, що не може того дозволити, бо не може змінити пляну науки, виданого міністерством просьвіти. Можна однак надіятися, що компетентні чинники постараять ся, аби в міністерским пляні науки в середних школах найдено місце для науки пожарництва. Ніяк вже нема навіть між непросьвіченими людьми таких, що згідно висловлювали би ся про „фаєрманів“ як се ще до недавня можна було нерав чути. Знанє пожарної оборони не є легке і не обмежує ся на носєвю води і на помпованю. Пожарник мусить мати отверту голову і набути практики, щобі міг помочи другим і себе не загірити під палаючою стріхою. Такої практики набуває ся через науку. Найліпше уміють оцінити пожарну оборону асекураційні товариства, бо они на власній шкірі відчувають, що чим більше є пожарних сторожий і чим справнійші є ті сторожи, тим менше відшкодовань потребують виплачувати. В тій ціли „Дністер“ оплачує кошти пожарних курсів по селах і місточках, виплачує нагороди за успішний ратунок, заохочує своїх агентів до організованя пожарних сторожий, позичає громадам гроші на закупню сивакск ітп. Мимо тих заходів, мимо наглядного хісна з пожарних сторожий — є ще много сільських громад, де нема ні сивакки, ні zorganizованої сторожи пожарної, — певно, що нема там кому людей про то поучити. Сільське духовенство ні учительство на пожарництві не розуміють ся, а они одиноко покликані не лише до заснованя але і до zorganizованя пожарного стягу в своїм селі. Тому з вдволенєм потусмо вистку, що заходом львівського „Сокола“ відбуде ся небагом довший курс науки пожарництва в львівській духовній гр.-кат. семінарії.

— Іменованя. Намісник іменував: рах. під-офіцира 34. полку краєвої оборони Жигмонта Сроку б. рах. під-офіцира 36. п. п., темер старшого дозорця вязнів в карнім заведеню для мужчин у Львові, Йос. Михальського; під-офіцира маринарки Франца Згуда; вахмайстра 20. п. п. Стан. Круля, приділеного до військової команди в Задері, Юл. Шемельовского; б. рах. під-офіцира 10. п. п. Волод. Хробака і рах. під-офіцира 15. п. п. Йос. Обача канцелярськими намісництва і приділив Сроку до староства у Віличці, Михальського до староства в Чорткові, Згуда до староства в Горлицях, Круля, Шемельовского і Обача до намісництва, Хробака до староства в Перемішлі. — Міністер рільництва іменував комісаря лісної інспекції І класи, Александра Бєрвіда, старшим комісарем лісної інспекції.

— † Димитрій Іванович Менделєєв, європейської слави російський учений, хемік, помер в субботу рано в Петербурзі. Менделєєв родив ся в 1834. р. в Соболюску на Сибірі, учив св від 1850. р. наук природних при педагогічним інституті в Петербурзі і був опісля підчас

кримської війни гімназійним учителем в Одесі, але вже в 1856. р. став приватним доцентом при університеті в Петербурзі. Одержавши стипендію державу, доповняв свої студії в Німеччині на університеті в Гайдельберзі, а вернувши до вітчизни, був насамперед професором при технологічному інституті, а відтак від 1866 р. при університеті, де викладав навіть ще тоді, коли перейшов вже був на емеритуру. Найбільшою і найважливішою заслугою Менделєєва є то, що він установив періодичну систему хемічних першотворів, значить ся таких творів, з котрих складають ся всілякі тіла на землі, а котрі вже не дадуть ся ніяк розділити на якісь інші. Менделєєв викрив, що всі ті першотворива мають щось спільного з собою і що лиш їх найменші частинки, котрі сполучають ся разом в одну більшу часть, в якусь тію, мають неоднакову вагу. З того пішов здогад що на світі є якусь одно першотвориво, котрого первісних частинок ми не в силі відслідити, а котрі сполучаючись разом, прибирають всіляку вагу і творять так всілякі нові творива, які ми уважаємо за першотворива. Се здають ся потверджувати найновіші розсліди англійского ученого Рамзея з першотворивом званім радіюм.

— Вибори в Росії. Петербурска агенція телеграфічна доносить, що правибори з селянської курії в Росії представляють ся доси ось як: Загалом вибрано 7102 виборців II. степеня, а між ними 1337 реакціоністів, 3933 уміркованих, а 97 крайних революціоністів. Петербурскі часописи на основі приватних донесень з провінцій пишуть, що комунікати телеграф, агенції є нарочито неправдиві, аби ввести в блуд виборців. По приватним обчисленням поверх двох третин виборців належить до крайної опозиції.

— Двацтва мариявітів. Секта мариявітів, яка витворила ся в минулім році в королівстві польським, має около 20 своїх духовників, апостатів католицкої церкви, виклятих Римом. Польські часописи доносять, що межі темним народом по селах і містах є много мариявітів. Їх ревігійний фанатизм доходить до двацтва. Одна з родин в Варшаві прийняла наймичку на службу. Небавом потім наймичка почала хорувати. Пані її хотіла спровадити лікаря, але наймичка оперла ся тому. Доглядаючи недужу пані побачила на її плечах татуований портрет Козловскої, від котрої взяла ся мариявіцька секта. Крім того наймичка мала на собі много інших дрібниць, які до здоровля не могли причинити ся, а які мали на меті мучити тіло. Коли наймичка подужала, відійшла зі служби, бо, казала, їй за добре поводить ся, тому мусить глядати гіршої служби.

— Дрібні вісти. В Балигороді отруїв ся стрихніною антикарський практикант з Ліска, Фельдман. — В Чернівцях застрілив ся офіціал тамошнього шпиталю для божевільних, Омелян Гомінка. — В лісі коло Дусанова, перемишлянського повіта, найдено рештки оджи якогось мужчини, пожертого вовками. — Бурмістром місточка Янів вибрано купця Самуїла Блятта. — Під колесами поспішного поїзду згинув вчера на стації Зимна-Вода коло Львова підурядник руху, Йосиф Дубинський, в хвили, коли переходив через шлях зелізниці до другого поїзду. — У Львові застрілив ся Стан. Шведзвеккий, слухач політехніки. родом з Варшави.

— Репертуар руского театру в Самборі. В четвер дня 7. с. м. і в пятницу дня 8. с. м. «Фавст» опера в 5 д'ях Гунода. Музика 77. п. п. Виступ н. А. Гаска. Ціли місць підвищені.

В неділю дня 10. с. м. «Невольник» образ народний з давних часів зі співами і танцями в 5 д'ях.

Посмертні оповістки.

— Николай Мандзі, емеритований учитель в Рибниках, бережанського повіта, упокоїв ся

дня 28. січня, потрудившись в учительськім званю 31. літ. В. с. п.!

— Володимир Костик, ученик VII. кл. рускої гімназії у Львові, упокоїв ся дня 16 січня в 18. році життя. В. с. п.!

Телеграми

з дня 15. лютого 1907.

Будапешт. Президент міністрів др. Веркерля звів угорський сойм, що димісія міністра судівництва Польонія зістала прийята, а его наслідником став іменований др. Гінтер.

Париж. Міністер віроісповідань Бріан розіслав до префектів обіжники з оповісткою, що бурмістрам не вільно на власну руку заключати контракти що до передачі костелів на богослуження, але мусять все поводити ся ухвалями міських рад.

Петербург. „Русь“ нотує чутки про гуртову амнестію засуджених адміністраційною дорогою ще перед виборами до думи.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Лист Данила Танячевича до Ол. Барвіньского Мій дорогий Друже!*)

Безконечне Милосерде Боже утримало мене при житю, и може ще — за тою ласкою Божою, — відзискаю сяке-таке здогавле, о кілько се судити можу, — то требаж по трохи поратися коло своєї роботи.

З нинішню просьбою може б мені належало удати ся до Шухевича, ако спеціаліста від взглядом народного промислу, а в тій галузі о стілько бодай, що може він єсть добрим жерелом інформаційним. Та не знаю его адреси. Але думаю що Твої пані, взглядно Твоя доня зроблять мені ту прислугу... Треба мені взірців народних до вишиття, котріб відповідали перковним потребам с. в. взірців на стихар (альби), и обруси — отже прошу Тебе, передай сю мою просьбу Твоїм паням, нехай вони ласкаво роздобудуть де для мене отсіх взірців. — хоч би тільки яко позичку. — Не знаю, може у Львові продають де там сі взірці окремими картонами, — то в такім разі була би се найдогідніща річ: казалибсьте ласкаво вислати сі взірці за пошліплатою до мене.

Дуже а дуже прошу о се. Радбим, щоби дітиска вишили ще на свята хоч з оден кавалок.

Тепер кілька слів до тебе, мій дорогий Друже! Що Ти загадав з Правдою зробити з новим роком? Не відносив ся Ти часом до кого слід, щоби Правду переіменити на журнал иллюстрований для родин наших, — таки дуже а дуже потрібну річ, — як то ми одного разу за се гонорили?

В Правді було не одно дуже гарне, вдатне и потрібне, — а не одно невридатне таки хибне — про се би богато треба говорити та се ніколи листовно — як би там вже Ти не роздумав з нею, — як її вести, — тільки щоби вона конечно була та Правда бо її потреба. Я сам маю не одну річ провести, а місця для неї нігде більше як в Правді.

Тому треба її конечно утримати при житю — памятай на се, Друже мій Дорогий.

Ще одно, а се вже з ресорту політичного — я думаю, що конечно, безвзглядно конечно, щоби incognito денуцатійка з 2—3 людей передних народовців поїхала на польські свята до Відня и там поинформувала ся в нинішній ситуації. — на одно головно памятаючи, що языка добувати належить не в Тафого, але в Кальногого. — Бою ся — хоч се майже вже факт, до нинішню ситуацію використовують кацапи, — се ми ще для них каштана з жару добуваємо

Прошу Тебе, Друже мій, закомунікуй сю мою думку, скоро, кому треба, — щоби єї скоро взято під обради и виконато.

Було би богато що писати так ніколи — покищо.

Цілую Тебе сердечно Друже мій дорогий

Твій

Данило Т.

Пані Твоїй любій мій поклін — Доньчочку устисни — за мене.

*) Лист без дати, але імовірно з 1890 р.

Посади домашньої учительки

глядає Русинка учениця II року німецької учительської семінарії. Зголошеня приймає Адміністрація „Руслана“.

Colosseum

в пасажи Германів при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1 до 15. лютого 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна набутя в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу паперу партіси і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майство і документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зарядження. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Щадіть і купуйте землю!

Товариство взаімного кредиту

„Джістер“

стоваришеє зар. з обмежею порукою у Львові ул. Руска 20. (дім власний).

вплатить 4% від вкладов, приймає і виплачує вклади кожного дня, крім неділі і свят; Уділяє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землі; сплату гіпотечних позичок розкладає 15 літ; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 корон від 100 корон.

На покритє дахів бляхою або черепом уділяє „Джістер“ позички на 5%.

Позички можуть дістат тільки члени; ако член може приступити тільки член Товариства обезпечень „Джістер“

Дивіденда від уділів членських виносилась все 6%.

Вкладки можуть виладати танж не члени.

Вкладки виносять 1911 1905:	2,072,928 К.
Позички уділені	2,041,615 К.
Уділи членів	162,127 К.
Фонд резервовий	30 283 К.
Цінні папери і аькоадії	257,963 К.

З чистих зиснів уділів „Джістер“ на церкви, бурси і інші добродійні ціли вже над 40.000 корон.

Щадіть і купуйте землю!

можна набувати в „Соняшній Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.